

INFORMATOR

LUTERANÓW LUBELSKICH

Nr 8 lipiec - sierpień - wrzesień 2014

Od Redakcji

Szanowni Państwo, Drodzy Czytelnicy,

oddajemy w Państwa ręce wakacyjny numer naszego Informatora. Chcieliśmy, by każdy z Czytelników znalazł w nim coś ciekawego dla siebie. Osobom zainteresowanym historią przybliżamy postać dra Edwarda Scholtza, w drugiej - ostatniej części opracowania autorstwa Adriana Uljasza. Z kolei osoby zainteresowane teologią w wymiarze historycznym mogą zapoznać się z sylwetką jednego z reformatorów chrześcijaństwa – Piotra Waldo, opisanego przez goszczącego po raz pierwszy na naszych łamach Sebastiana Madejskiego - studenta teologii ChAT. Czytelnicy śledzący aktualności parafialne znajdą interesujące materiały w rubryce „Z życia parafii”, a być może zaciekawi ich również sprawozdanie z prac Rady Parafialnej. Nie mogło też zabraknąć kącika dla najmłodszych, który przygotowała p. Anna Brudny, a także porcji rozważań biblijnych autorstwa ks. proboszcza Grzegorza Brudnego.

Ponieważ zależy nam na tym, aby parafialny Informator spełniał oczekiwania swoich Czytelników, nieustannie czekamy na wszelkiego rodzaju opinie, w tym oczywiście także krytyczne, dotyczące Informatora, np. trybu jego ukazywania się, zawartości, spraw i tematów, które warto byłoby w nim poruszyć itp. Za wszystkie Państwa głosy będziemy bardzo wdzięczni! Wciąż zachęcamy do współtworzenia go razem z nami, poprzez redagowanie artykułów, relacji z wydarzeń parafialnych, czy też przekazywanie zdjęć.

Życzymy miłej lektury.

Redakcja

Słowo od Rady Parafialnej

Bracia i Siostry,

w dniu 10 czerwca głosami członków Rady powołana zostałam na stanowisko kuratora naszej Parafii. Przyjęłam tę funkcję zdając sobie w pełni sprawę z obowiązków, jakim będę zmuszona poddać, a przede wszystkim z odpowiedzialności, która związana jest z ich pełnieniem.

Przyjmując z żalem decyzję p. Artura Jakubanisa dot. rezygnacji z funkcji kuratora Parafii, chciałam wyrazić wielkie uznanie dla Jego pracy i podziękować Mu za ogromne zaangażowanie na rzecz naszej wspólnoty. Dzięki Jego aktywności w trudnym okresie, jakim była zmiana proboszcza, udało się przeprowadzić wiele prac i zrealizować wiele projektów. Nieocenioną zasługą Jego i p. Magdaleny Ner było powstanie „Informatora Luteranów Lubelskich”, na którego każdy kolejny numer oczekujemy z zainteresowaniem i niecierpliwością.

Aktywność naszej Parafii w ostatnim okresie zdominowały dwa wydarzenia. Pod koniec maja, jak co roku, uczestniczyliśmy w projekcie koordynowanym przez Centrum Kultury pod nazwą „Wielokulturowy Lublin”. Zaproponowaliśmy mieszkańcom naszego miasta spacer śladami dawnych ewangelików i dwa koncerty, które odbyły się w naszym kościele. Inicjatywy te cieszyły się sporym zainteresowaniem, największym - koncert chóru gospel, podczas którego kościół wypełniony był „po brzegi”. Wyjątkowym świętem stał się dzień Konfirmacji czwórki młodych członków naszej społeczności. Jest to wielki krok na drodze do budowania przyszłości zboru lubelskiego, tym bardziej, że od dawna nie mieliśmy tak licznego, jak na naszą Parafię, grona konfirmowanych.

Najbliższy czas stawia przed nami poważne zadania. Priorytetem będzie podjęcie prac na cmentarzu, mających na celu uporządkowanie tak istotnego dla naszego dziedzictwa miejsca. Realizacja tego celu w dużej części będzie możliwa dzięki dotacji z funduszy unijnych przyznanej naszej Parafii przez Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego. Jednakże oprócz dofinansowania z zewnątrz wymagana jest również określona część środków własnych. Drugim koniecznym przedsięwzięciem jest remont kolumn podpierających chór kościelny. Podjęliśmy już pewne kroki, by w najbliższym czasie móc przystąpić do realizacji robót remontowych. W tym przypadku dysponujemy jedynie środkami własnymi, a zarówno bieżące utrzymanie kościoła jak i cmentarza, a także wszelkie działania interwencyjne wymagają sporych nakładów i wspólnego zaangażowania. Rada Parafialna z pełną odpowiedzialnością rozważa każdorazowo konieczność i kolejność wszelkich wydatków. W tym kontekście wszelkie akty dobrej woli ze strony parafian mają nieprzecenioną wartość.

Parafia nasza będzie miała swoją dwuosobową reprezentację na tegorocznym Spotkaniu Chrześcijan odbywającym się we Wrocławiu w dniach 4 do 7 lipca. Uczestnictwo to finansowane będzie ze środków prywatnych. Jest ono istotne, bowiem daje możliwość do dania świadectwa naszej aktywności jako diasporalnego ośrodka ewangelicyzmu.

Prosząc Was, drogie Siostry i drodzy Bracia o wspomnienie w Waszych modlitwach o pomyślność naszej Parafii, łączę pozdrowienia oraz życzenia szczęśliwego i pełnego uśmiechów okresu wakacyjnego.

Jolanta Szafrńska

Prezes Rady Parafialnej, kurator Parafii

Rozważania biblijne

ks. Grzegorz Brudny

Pan Bóg jest zawsze z Tobą!

Hasło biblijne lipca:

*Jam zawsze z tobą; tyś ujął prawą rękę moją.
Prowadzisz mnie według rady swojej,
a potem przyjmiesz mnie do chwały.
(Ps 73, 23-24)*

Drogie Siostry i Bracia w Jezusie Chrystusie,

Kiedy przeczytałem powyższe słowa, które są hasłem biblijnym lipca, przypomniałem sobie nabożeństwo confirmacyjne, które w naszej parafii przeżyaliśmy 15 czerwca. Podczas tej uroczystości czworo młodych ludzi ślubowało wierność Panu Bogu tymi słowami: „Wyrzekam się szatana wszystkich jego spraw i czynów i oddaję się Tobie, w Trójcy Jedyny Boże Ojcze, Synu i Duchu Święty i chcę Ci pozostać wiernym/ą w wierze i posłuszeństwie do końca życia mego, do czego dopomóż mi Panie Boże przez Jezusa Chrystusa, Pana mojego, amen.”

Olga Jakubanis, Kasia i Staszek Kasprzakowie oraz Daniel Lasota – tegorocznymi confirmantami wypowiedzieli te słowa szczerze. Tak jak szczerze napisali o swojej wierze przed confirmacją: „Ważne jest, aby prawdziwie uwierzyć w Boga i móc Mu zaufać, dlatego zmienił się mój punkt widzenia na rzeczy związane z wiarą i Bogiem. Cieszę się z tego” (Olga); „Chcę żyć w zgodzie z Bogiem, mam nadzieję, że mi się to udaje. Podczas confirmacji z radością potwierdzę wiarę w Ciebie, Trójjedyny Boże” (Staszek); „Nadal

mam wiele pytań, ale wierzę, że znajdę na nie odpowiedzi. Wierzę w Boga i bezgranicznie Mu ufam, ufam w Jego wsparcie. Cieszę się, że mimo okresów zwątpienia mogłam na nowo odnaleźć więź z Bogiem i radość z życia i bycia jego dzieckiem”(Kasia); „Nie wystarczy być na kilku spotkaniach, aby poznać Boga. Ja należę do procenta osób, które chodzą na lekcje religii i do kościoła nie z przymusu, ale z własnej chęci”(Daniel).

Czym różni się ślubowanie konfirmantów od wyznania Psalmisty? Z pozoru ich słowa są do siebie bardzo podobne. Zarówno tych czworo młodych ludzi, jak i Psalmista piszą o ufności Bogu, podążaniu za Nim i z Nim przez życie, aż do czasu spotkania z Nim twarzą w twarz.

Jest jednak pewna różnica charakteryzująca moment, w którym te wyznania zostały wypowiedziane. Konfirmanci mają zaledwie kilkanaście lat. Ich wyznanie wiary, a zarazem ślubowanie związane jest z nadzieją pokładaną w obietnicy, że Bóg będzie z nimi przez całe życie. Psalmista zaś pisze swoje słowa z perspektywy doświadczonego już życia człowieka. Wynika to z poprzednich wierszy Psalmu, w których możemy znaleźć wspomnienia z przeżytych już lat.

Drogie Siostry i Bracia w Jezusie Chrystusie, już w dniu naszego chrztu, Pan Bóg mówi do nas: „*Nie bój się, bo cię wykupiłem, nazwałem cię twoim imieniem - moim jesteś!*” (Iz 43, 1) Tym samym Bóg daje nam swoją obietnicę, że nigdy nas nie opuści. W dniu konfirmacji odpowiadamy na nią swoim wyznaniem wiary i ufnością do Niego, by w dorosłym już życiu móc codziennie potwierdzać: „*Jam zawsze z tobą; tyś ujął prawą rękę moją. Prowadzisz mnie według rady swojej, a potem przyjmiesz mnie do chwaty*”. Oby ta wiara i ufność, że Bóg jest zawsze z nami, które On sam przez swojego Ducha zaszczenia w nas od najmłodszych lat, towarzyszyły nam przez całe nasze życie i prowadziły nas do jego Królestwa. Amen.

Lublin, lipiec 2014 r.

Piotr Waldo – lekcja chrześcijańskiej wytrwałości

Sebastian Madejski (student teologii ChAT)

W niniejszym artykule pragnę przybliżyć Czytelnikom postać Piotra Waldo, znanego również jako Valdès lub Vaudès. Należy on do grona „poprzedników Reformacji”. Kim był człowiek, który mógł zreformować Kościół w duchu Ewangelii trzysta lat przed Marcinem Lutrem? Dlaczego reforma zaproponowana przez waldensów się nie powiodła? Czego może nauczyć nas ten reformator, żyjący w tak odmiennych czasach od naszych? Spróbujmy odpowiedzieć na te pytania.

Piotr Waldo urodził się około roku 1140. Był burgundzkim kupcem z Veaux, miasteczka nieopodal Lyonu, w którym później się osiedlił, a prowadząc tam handel, zdołał zgromadzić pokaźny majątek. W ówczesnym czasie, w Lyon krzyżowały się główne szlaki handlowe, wiodące z północy Europy do portów nad Morzem Śródziemnym. Miasto szybko się wzbogacało, dzięki czemu stało się obiektem zainteresowań ambitnych władców, takich jak hrabia Gwidon II, który domagał się od tamtejszego mieszczaństwa podatków. Mieszczanie zawiazali sojusz z miejscowym biskupem, a następnie zatrudnili najemników w celu obrony przed hrabią. Bitwa, jaka wywiązała się pod Yzeron, okazała się katastrofą wojsk mieszczaństwa na skutek zdrady biskupa. W efekcie, mieszkańcy przestali ufać duchowieństwu, które na bitwie tylko zyskało.

Biedota miejska zdała sobie sprawę, że kanonicy i biskup bronili własnych interesów. W ich rękach znajdowało się przeszło 200 majątków kościelnych, 32 zamki, posiadłości poza Lyonem oraz nawet "letnia rezydencja" w Syrii, do której biskup wybierał się zimą. Duchowieństwo prowadziło wystawny tryb życia, nieporównywalny do przeciętnego mieszczanina. W wyniku konfliktu ucierpieli głównie drobni rzemieślnicy i biedniejsi kupcy. Bogaci mieszczaństwo, do których należał również Piotr Waldo, dbali o własne interesy i nie wchodzili w drogę klerowi. Co spowodowało, że Valdès stał się rzecznikiem biednych warstw Lyonu?

Przyczyn było kilka, a źródła nie są zgodne w tej kwestii. Według jednego z nich, Piotr miał pewnego razu prowadzić dyskusję z przyjaciółmi, wraz z którymi ubolewał nad moralnym upadkiem duchowieństwa i pogarszającym się stanem materialnym mieszkańców Lyonu. W trakcie rozmowy, jeden z jego przyjaciół dostał ataku apopleksji i zmarł na miejscu. Wydarzenie to spowodowało, że Piotr zaczął zastanawiać się nie tylko nad życiem doczesnym, ale i nad zbawieniem siebie i innych. Inne źródło, "Historia

Kościół Katolickiego" Mariana Banaszaka, podaje, że inspiracją zmian z życiu Waldo była "Legenda o św. Aleksym", którą pewnego dnia usłyszał z ust wędrownego trubadura. Aleksy był młodzieńcem rzymskim, który opuścił żonę w noc po ślubie i w przebraniu żebraka wiódł życie pustelnicze. Jan Wierusz-Kowalski w swojej książce "Reformatorzy chrześcijaństwa" podaje jeszcze jedno wydarzenie, które mogło skłonić Piotra Waldo do porzucenia swojego wystawnego życia na rzecz służby Bogu. Według niego, Piotr miał zapytać swojego przyjaciela, co ma czynić, aby zbawić duszę, a ten miał mu odpowiedzieć wersem: "Idź i sprzedaj swą majątność i rozdaj pieniądze ubogim, a zdobędziesz skarb w niebie". Co ostatecznie zaważyło nad "nawróceniem" Piotra? Nie wiemy, czy była to śmierć przyjaciela, czy usłyszana Ewangelia, czy legenda o świętym Aleksym, czy też sytuacja społeczna w mieście. Wiemy natomiast, że rozpoczął poważne zmiany w swoim życiu.

Od 1173 roku zaczął rozdawać biednym pieniądze otrzymane ze sprzedaży majątku. Część pieniędzy przeznaczył na tłumaczenie Biblii na język prowansalski, ponieważ on i jego przyjaciele nie znali dobrze łaciny. Żonę i córki umieścił w opactwie Fontevrault, a następnie podjął działalność wędrownego kaznodziei, głosząc przetłumaczone wersety z Wulgaty oraz złote myśli z dzieł Ojców Kościoła. Szybko zaczął zyskiwać zwolenników, wraz z którymi wzywał do ubóstwa i pokuty. Tak jak Chrystus, wysyłał swoich uczniów w drogę dwójkami. Starszy uczeń miał uczyć młodszego, jak i co głosić. Byli wszędzie: na placach, w domach, na ulicach większych i mniejszych miast, zaglądali także do wsi. Arcybiskupowi to się nie podobało, gdyż "ubodzy z Lyonu" zwiastowali bez jego zgody. Ubóstwo i pokora, którą głosił Piotr Waldo i jego zwolennicy, opierały się na przeświadczeniu, że jedynie "ubodzy duchem", a nie opływający w dostatki, mogą głosić czyste Słowo Boże. Według nich, ani urząd biskupi, ani święcenia kapłańskie nie mogły być wyznacznikiem prawa do wypełniania misji apostołskiej. Ich zdaniem, prawdziwym nauczycielem mógł być ten, kto został powołany przez samego Boga i wyrzekł się dóbr doczesnych.

Waldo chętnie odczytywał fragmenty Pisma Świętego i komentarze do nich z dzieł Ojców Kościoła. Wkrótce on i jego zwolennicy zyskali sławę świętych kaznodziei. Ludzie chętnie ich słuchali, gdyż przemawiali zrozumiałym dla nich językiem, a nie w uczonych słowach po łacinie. W ślad za Piotrem Waldo poszła duża grupa ludzi, niezadowolonych ze stanu moralnego duchowieństwa oraz zrażonych bogactwem Kościoła. Spór Piotra Waldo i lokalnych władz kościelnych o prawo świeckich do głoszenia Słowa Bożego stał się przyczyną wysłania delegacji waldensów na zbliżający się Sobór Laterański III w 1179 roku. Czy aby na pewno chodziło tylko o kwestie prawne? Niewątpliwie był to dla biskupa dobry pretekst, aby oskarżyć waldensów o łamanie prawa kanonicznego. Ponieważ biskup nie mógł zaatakować waldensów na poziomie doktrynalnym i skrytykować ich

otwarcie za poglądy, bądź co bądź wynikające bezpośrednio z Pisma, uciekł się do prawa kanonicznego, które stanowiło jasno: świeccy nie mogą głosić kazań!

Nie wiadomo, czy w delegacji na Sobór uczestniczył sam Piotr Waldo, źródła nie są w tej kwestii zgodne. Wiadomo jednak, że sytuacja nie sprzyjała waldensom. Sobór zwołano w celu umocnienia autorytetu papieża i poradzenia sobie z ruchami heretyckimi, które nasilały się w tamtym czasie, a do których zaliczano m.in. katarów. W tym kontekście, nowo powstały ruch "ubogich z Lyonu" wydawał się równie podejrzany. Uczestnicy Soboru zobowiązali się jednak wysłuchać delegacji waldensów. Polecono w tym celu mnichowi Walterowi Mapowi, członkowi delegacji angielskiej, przeprowadzić dyskusję z waldensami i sprawdzić ich wiedzę teologiczną. Opisuje on swoją rozmowę z przedstawicielami waldensów w swoim dziele *De nugis curialium*". W obecności soborowego audytorium mnich miał ich zapytać: "Czy wierzycie w Boga Ojca?", oni odpowiedzieli: "Wierzymy". Map ponownie zapytał: "Czy wierzycie w Boga Syna?", oni odpowiedzieli również: "Wierzymy!". Map po raz trzeci zapytał: "A wierzycie w Ducha Świętego?", waldensi: "Wierzymy!". Na koniec padło pytanie: "Czy wierzycie w Matkę Chrystusa?", na które „ubodzy z Lyonu” odpowiedzieli tak jak na wcześniejsze: "Wierzymy!". Usłyszawszy te słowa, zgromadzenie wyśmiało niewiedzę waldensów, którzy nie rozoznawali się w subtelnościach teologicznych. Ostatnie pytanie było bowiem pułapką: nie można odpowiedzieć, że wierzy się tak samo w Boga Ojca, Boga Syna oraz w Boga Ducha Świętego, tak jak w Matkę Boską, która była człowiekiem. W rezultacie, papież pochwalił ubóstwo Waldo, ale zakazał mu i jego współwyznawcom głoszenia kazań teologicznych. W kwestii kazań obyczajowych, Piotr miał zwrócić się o zgodę do miejscowego biskupa, który jak można się domyślić, nie wydał jej ze względu na swoją niechęć do waldensów. Nauczali więc nielegalnie, za co zostali potępieni przez biskupa, a następnie ekskomunikowani przez papieża Lucjusza III podczas Synodu w Weronie w 1184 roku.

Co działo się dalej z Piotrem Waldo? Nie wiadomo. Legendy i opowieści o nim krążyły po Europie jeszcze długo, póki nie przyćmiła ich postać Franciszka z Asyżu. Na przestrzeni lat, opowieści o tych dwóch postaciach złąły się w jedno i nie sposób dziś oddzielić, co dotyczy odrzuconego heretyka Piotra Waldo, a co świętego Franciszka z Asyżu. Przywódca waldensów zmarł ok. 1217 roku. Dla wielu wiernych jego życie stało się przykładem całkowitego poświęcenia dla Słowa Bożego, za którym podążał pomimo prześladowań i które cenił wyżej niż rodzinę i majątek.

Następcy Piotra Waldo, waldensi, działali dalej. Odrzucili nauczycielski urząd Kościoła, zwalczali hierarchię, wystąpili przeciwko czci relikwii, świętych i obrazów. Odrzucili odpusty i dziesięciny. Uważali, że każdy człowiek powinien posiadać Biblię w języku ojczystym i że jedynie ona może

stanowić autorytet w sprawach wiary i życia. Odrzucili spowiedź uszną na rzecz spowiedzi powszechnej. Uznawali Wieczerzę Pańską i chrzest. Sprawowaniem nabożeństw zajmowali się świeccy wyznawcy ruchu. Także kobiety mogły głosić kazania, na równi z mężczyznami.

Mimo silnych prześladowań po 1184 roku, ruch waldensów rósł w siłę. W XII i XIII wieku liczba jego zwolenników sięgała kilkudziesięciu, a może nawet kilkuset tysięcy. Przeciwko waldensom poprowadzono kilka krucjat, które miały na celu ich eksterminację. W efekcie, zmuszeni oni zostali opuścić miasta i schronić się w trudno dostępnych dolinach alpejskich. Od XIV wieku tereny te były regularnie penetrowane przez oddziały mające na celu zniszczyć ostatnie ośrodki heretyków. Aż do końca XV wieku z przerwami, trwały organizowane przez inkwizycję procesy, aresztowania, konfiskaty majątku i palenie na stosach oskarżonych o herezję. Nie oszczędzano nikogo, kobiety i dzieci były zabijane z równą bezwzględnością co mężczyźni. Wielu z nich uciekło do Czech i na Śląsk. Jednak ich działalność w średniowieczu miała stworzyć podstawy dla nadchodzącej Reformacji XVI wieku.

Trudno powiedzieć, co by się stało, gdyby Piotr Waldo nie wszedł w konflikt z biskupem Lyonu. Co by było, gdyby papież nie ekskomunikował waldensów? Czy doszłoby do reformy Kościoła już w XII wieku? Być może Reformacja z XVI wieku nie byłaby potrzebna? Mimo wszystko, historycy Kościoła w większości zgodni są co do tego, że ruch waldensów to zapowiedź zmian w Kościele. Waldensi byli uciskani do czasów Reformacji, a także i później. Jak pisze Łukasz Barański: „równouprawnienie religijne uzyskali (...) dopiero w 1984 roku na mocy umowy z państwem włoskim”. Dzisiaj żyje ich na terenie północnych Włoch około kilkudziesięciu tysięcy, tworząc drugi pod względem liczby wyznawców kościół protestancki w kraju.

Z kart historii

Dr Edward Scholtz (1888-1975) **- lekarz z chrześcijańską misją i polski patriota (cz.2)**

Adrian Uljasz

Dra Edwarda Scholza lubelscy ewangelicy pamiętają jako członka, a później prezesa Rady Kościelnej, zarządzającej Parafią. Powołano go do niej po wyzwoleniu w 1944 r., obok m.in. aptekarza Gustawa Haberau. Zbór wiele mu zawdzięcza jako radnemu.

W 1944 r., po zakończeniu okupacji niemieckiej, odebrał klucze do kościoła z rzymskokatolickiej Kurii Biskupiej, zdeponowane tam prawdopodobnie przez niemieckiego proboszcza ks. Gerharda Richtera, wprowadzonego na urząd przez okupanta i ewakuującego się w lipcu razem z Niemcami. Pieczę nad

kościółem zaczęła sprawować żona dra Scholtza razem z synem Zbyszkciem, p. Skoczyńską z córką oraz dwoma innymi młodymi parafianami. Wykonywali czynności porządkowe, w tym szorowanie ławek i sprzątanie. Zbyszko Scholtz tak wspomina tamte dni: „*Kościół w czasie walk o Lublin w 1944 r. pozbawiony był wielu szyb, a te, co pozostały, były wybijane przez chuliganów również w późniejszych okresach. Mam wciąż przed oczami nabożeństwo wigilijne, choinkę z zapalonymi świeczkami i sypiące się przez wybite okna płatki śniegowe*”. Parafianie we własnym zakresie wykonali część prac konserwacyjnych. Naprawą i konserwacją żyrandola i lamp oświetlających kościół zajął się p. Wolff, prowadzący zakład elektromechaniczny przy ul. Przemysłowej, a elektryfikacja organów została dokonana przez brata pani Scholtzowej, inżyniera Tadeusza Wołoszyńskiego z Gliwic, jako dar dla kościoła. W 1944 r. dzięki staraniom dr. Scholtza do parafii wrócił księgozbiór pozostały po wieloletnim proboszczu ks. biskupie dr. Aleksandrze Schoeneichu, zmarłym w maju 1939 r., zdeponowany w lipcu 1944 r. celem zabezpieczenia na czas działań wojennych w miejscowej Bibliotece im. Hieronima Łopacińskiego, zarządzanej w czasie okupacji przez Niemców i oficjalnie niedostępnej dla ludności polskiej. Księgozbiór pastora Schoeneicha znajduje się w parafii także współcześnie. Co więcej, dzięki wstawiennictwu dr. Scholtza został uratowany od rozbiórki zabytkowy dworek wybudowany w XVII w., umiejscowiony naprzeciw świątyni, mieszczący dawniej i aktualnie ewangelicką plebanię, pełniącą jednocześnie funkcję domu parafialnego. Był zagrożony, gdy w latach 1967–1971 w bezpośrednim sąsiedztwie posesji parafialnej odbywała się rozbudowa gmachu Sądu Wojewódzkiego. Ponadto doprowadził do przeprowadzenia inwentaryzacji i objęcia ochroną konserwatorską cmentarza przykościelnego.

W Polsce Ludowej Edward Scholtz wykonywał zawód lekarza podobnie jak w latach II RP i okresie II wojny światowej. Od 1944 r. do grudnia 1948 pracował w Szpitalu Szarytek. Ponownie był lekarzem na kolei. Pełnił też funkcję członka Lekarskiej Komisji Emerytalnej II Instancji. Od listopada 1946 r. działał jako przedstawiciel Zarządu Izby Lekarskiej do Rady Lekarskiej przy Lekarzu Naczelnym Ubezpieczalni. Podobnie jak przed wojną cieszył się poważaniem wśród kolegów po fachu. Dzięki temu w październiku 1946 r. Izba Lekarska Lubelska wybrała go na zastępcę przedstawiciela do Naczelnej Izby Lekarskiej, zaś w październiku 1949 r. został członkiem Komisji Szacunkowo – Skarbowej z ramienia sekcji lekarzy Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia. Prowadził też pracę społeczną poza środowiskiem zawodowym, np. w listopadzie 1946 r. Prezydium Rady Narodowej mianowało go członkiem Miejskiej Komisji Obywatelskiej Daniny Narodowej na zagospodarowanie ziem odzyskanych. Syn dr Scholtza pisząc we wspomnieniu o ojcu nt. tego okresu podkreślił, że „*Te wszystkie społeczne prace nie umniejszały zaangażowania w pracy zawodowej. Cierpiące chore dziecko, jak dawniej tak i teraz znajduje się na pierwszym planie. Cały*

swój wysiłek kieruje by nieść ulgę małym pacjentom, jak również by szkolić młodych adeptów chirurgii dziecięcej". Dr Scholtz pracował w tym kierunku na nowo powstałym wydziale lekarskim Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej (UMCS), przekształconym później w Akademię Medyczną. Był pracownikiem klinicznego oddziału chirurgii dziecięcej, przekształconego z czasem w Klinikę Chirurgii Dziecięcej Akademii Medycznej. 1 listopada 1954 objął funkcję ordynatora oddziału chirurgicznego. W czerwcu 1967 r. przyznano mu tytuł honorowego członka Lubelskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych. W okresie PRL dbał na własny koszt o stan cmentarza swoich współbojowników legionistów, poległych w bitwie pod Jastkowem. Za zasługi wojskowe, zawodowe i w działalności społecznej uzyskał liczne ordery i odznaczenia w okresie II RP i PRL: Krzyż srebrny orderu wojennego *Virtuti Militari* (1922), Krzyż Walecznych (1922), Krzyż Niepodległości (1932), Złoty Krzyż Zasługi (1937), Medal za wojnę 1918–1921, Odznakę za wzorową pracę w służbie zdrowia (1965), Złoty Krzyż Zasługi z mieczami (1967), Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 (1968), Krzyż Partyzancki (1973), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1975).

Zmarł 25 września 1975 r. wskutek choroby, na którą zapadł 9 września. Pochowano go na cmentarzu ewangelickim przy ul. Lipowej obok żony, „w ukochanym Lublinie”. W pośmiertnym artykule, zamieszczonym w „Kurierze Lubelskim”, podkreślono, że dr Scholtz „Do ostatnich chwil swego życia służył młodszym kolegom cenną radą fachową zdobytą w czasie 45-letniej zawodowej pracy lekarskiej”. Jeden z jego współpracowników, dr Zdzisław Boruch, wspominał natomiast w 110 rocznicę urodzin swojego mistrza: „Każdy, kto miał honor i przyjemność z nim przebywać, pamięta go jako człowieka o wielkiej kulturze, ogromnym doświadczeniu zawodowym i niezmierniej życzliwości, a przy tym obdarzonego umiejętnością wyciszania i łagodzenia wszelkich konfliktów i napięć, których (...) nie brakuje w codziennej pracy. Nazywany był Dobrym Duchem Oddziału. Prezentował na najwyższym poziomie wiedzę i umiejętności w zakresie gruźlicy kostno-stawowej, przewlekłych zapaleń kości u dzieci, chorób, które w jego czasach były szczególnie częste i groźne. Był mistrzem zamkniętych repozycji złamań kości u dzieci. Podpatrywaliśmy każdy jego gest i umiejętności gipsowania. My, młodzi wówczas lekarze, czekaliśmy na jego przyście do szpitala, by podzielić się z nim wątpliwościami, prosić o radę i naukę. Dla każdego znalazł czas i dobre słowo”. Jednocześnie dr Scholtz chętnie pozwalał młodym chirurgom dziecięcym na w pełni samodzielną pracę, czuwając jednak nad przebiegiem operacji.

W publikacji poświęconej doktorowi Scholtzowi podkreślono, że będzie on jedną z pierwszych postaci w „albumie lubelskich lekarzy”, jaki powinien zostać opracowany. Lubelski ewangelik zasługuje też na wymienienie wśród najwybitniejszych i najbardziej ofiarnych polskich luteran, pełniących służbę na rzecz wspólnoty wyznaniowej, własnej miejscowości, regionu i ojczyzny.

Z życia parafii

relacje: ks. Grzegorz Brudny

Nabożeństwo dla Seniorów (13.04.2014)

13 kwietnia w Niedzielę Palmową, na nabożeństwo Spowiednio-Komunijne zostali zaproszeni wszyscy seniorzy naszej Parafii. Co cieszy, tym razem wielu z najstarszych naszych współwyznawców uczestniczyło nie tylko w nabożeństwie, ale również w spotkaniu tuż po nim w salce parafialnej. Dla nas wszystkich to nabożeństwo, a później spotkanie w salce było okazją do rozmów, wspomnień, dzielenia się swoimi radościami i troskami. Do seniorów przemówił Proboszcz, a także Kurator naszej Parafii, który wręczył wszystkim upominki książkowe i najnowszy Informator Luteranów Lubelskich.

Świątecznie z występem dzieci (20.04.2014)

W Niedzielę Wielkanocną 20. kwietnia, odbyło się uroczyste nabożeństwo, które wzbogaciły swoimi występami dzieci ze szkółki niedzielnej. Swój program – wierszyki i piosenki – wykonało dla parafian tego dnia 10. dzieci. Ich występ spotkał się z entuzjastycznym przyjęciem i dostarczył wszystkim wielu wzruszeń. W nagrodę za wspaniały występ dzieci mogły poszukać tradycyjnego „zajączka” w ogrodzie parafialnym, co też uczyniły z wielkim entuzjazmem!

Chór z Cieszyna w Lublinie **(04.05.2014)**

4 maja do naszej Parafii przyjechał chór z Cieszyna. Podczas niedzielnego nabożeństwa ten ponad 40-osobowy chór wykonał kilka pieśni, a ks. Jan Kozieł, emerytowany proboszcz z Cisownicy, wygłosił kazanie. Po nabożeństwie członkowie naszej Parafii spotkali się z chórzystami w ogrodzie parafialnym przy kawie i domowym ciście. Wizyta chórzystów z Cieszyna w Lublinie była częścią ich dłuższego pobytu na Lubelszczyźnie. Nasi goście zobaczyli wcześniej Sandomierz, Kazimierz Dolny i Zamość.

Zjazd chórów w Warszawie - 10-11.05.2014

/na podstawie relacji ze strony: www.trojca.waw.pl; fot. A. Ner/

10 i 11 maja chór naszej Parafii uczestniczył w Diecezjalnym Zjeździe Chórów, w tym roku zorganizowanym przez Parafię Św. Trójcy w Warszawie.

Zjazd rozpoczął się w kościele od modlitwy, którą poprowadził ks. radca Marcin Undas ze Zgierza. Następnie odbyły się wspólne warsztaty muzyczne prowadzone przez dr Joannę Malugę (dyrygent Chóru Vox Gaudii). Potem był czas, aby chóry przećwiczyły swój repertuar na koncert.

Pierwszym punktem programu koncertu było wykonanie przez połączone chóry pod dyr. dr Joanny Malugi pieśni "Pod Twą obronę". Następnie swoje umiejętności prezentowały po kolei chóry: Vox Gaudii Parafii Ewangelicko-Augsburskiej Świętej Trójcy w Warszawie (najmłodszy chór diecezji), Chór Parafii z Radomia, Łodzi, Lublina, Zgierza, Tomaszowa Maz., warszawskiej Parafii Wniebowstąpienia Pańskiego, a także Chór Parafialny Parafii Świętej Trójcy w Warszawie oraz działający przy Parafii Chór Kameralny Modo Maiorum. Na zakończenie ks. bp J. Cieślak udzielił błogosławieństwa zebrany, a połączone chóry zaśpiewały pieśń "Ojczyzna" wg Cypriana Bazylaka.

W sobotę wieczorem, po koncercie organizatorzy zaprosili chórzystów i osoby towarzyszące do Teatru Wielkiego - Opery Narodowej na spektakl *Madame Butterfly*.

W Niedzielę Jubilate (11.05.2014) odbyło się nabożeństwo połączone z sakramentami Chrztu Świętego i Komunii Świętej, podczas którego dwa razy wystąpiły połączone chóry diecezjalne. Liturgię nabożeństwa prowadził ks. radca Piotr Gaś (proboszcz Parafii), ks. dr Włodzimierz Nast oraz ks. Grzegorz Brudny (Lublin).

O Czechach w nietypowy sposób (20.05.2014)

We wtorek 20. maja, odbyła się bardzo ciekawa prelekcja Tomasza Pieńkowskiego – historyka sztuki i miłośnika wycieczek rowerowych i kolejnictwa – zatytułowana: „*Republika Czeska widziana z perspektywy roweru, a także wagonu silnikowego serii 810.*” Pan Tomasz w interesujący i nietypowy sposób przedstawił historię, kulturę i religijność Czechów mówiąc i pokazując za pomocą środków multimedialnych to, co sam przeżył i zobaczył, przemierzając kraj naszych południowych sąsiadów rowerem i pociągiem.

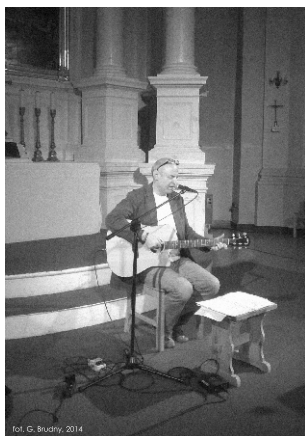

Wielokulturowy Lublin 2014

W dniach 25 - 28 maja, Centrum Kultury wraz z wieloma instytucjami i Kościołami działającymi w naszym mieście zorganizowało kolejną edycję festiwalu „*Wielokulturowy Lublin*”, w ramach którego zaprosiliśmy lublinian na trzy imprezy związane z ewangelicyzmem. 24 maja wczesnym popołudniem zainteresowani mogli wziąć udział w spacerze po Lublinie szlakiem ewangelików, który prowadziła p. Grażyna Michalska. Tego samego dnia, późnym popołudniem w naszym kościele wystąpił z własnym recitalem poeta i pieśniarz - Tomasz Żótko. Natomiast w niedzielę 25 maja, również w kościele odbył się koncert chóru Gospeople. Frekwencja przerosła nasze oczekiwania - kościół wypelniony był po brzegi. Fragment występu można zobaczyć na fanpage'u naszej Parafii klikając w odnośnik: www.facebook.com/luteranie.lublin

fol. M. Nor, 2014

fol. G. Budny, 2014

fol. G.M. Wójcik, 2014

fol. G.M. Wójcik, 2014

Piknik Parafialny (01.06.2014)

1. czerwca w Dzień Dziecka zorganizowaliśmy Piknik Parafialny. Po nabożeństwie rodzice z dziećmi, jak i wszyscy chętni parafianie zostali zaproszeni do ogrodu parafialnego. Było wiele atrakcji: kiełbaski i kaszanka z grilla, domowe ciasta, gorące i zimne napoje, gry i zabawy integracyjne dla dzieci, samochód policyjny i maskotka Poli do dyspozycji dzieci, pokazy umiejętności psa przewodnika. Dzięki Bogu pogoda tego dnia dopisała, a my mogliśmy cieszyć się nie tylko tym, co zostało przygotowane, ale przede wszystkim swoją obecnością i społecznością ze sobą.

Piknik parafialny - 01.06.2014 (zdj. M.Ner, A.Ner)

Teologia w języku Lutra (03.06.2014)

3. czerwca już po raz trzeci spotkałiśmy się z Panem Herbertem Ulrichem, który uczył nas tym razem Wyznania Nicejsko-Konstantynopolitańskiego po niemiecku. Spotkanie to było przyczynkiem nie tylko do poszerzenia wiadomości z j. niemieckiego, ale również asumptem do dyskusji na temat kształtowania się pierwszych dogmatów chrześcijaństwa.

Konfirmacja (15.06.2014)

15. czerwca odbyła się w naszej Parafii konfirmacja, czyli uroczyste przyjęcie do grona dorosłych członków Kościoła tych, którzy złożyli przysięgę wierności Bogu i Kościołowi. W tym roku do konfirmacji przystąpili Olga Jakubanis, Katarzyna i Stanisław Kasprzakowie oraz Daniel Lasota. Więcej o konfirmacji na str. 21 informatora.

Zakończenie roku szkolnego (22.06.2014)

23. czerwca odbyło się nabożeństwo na zakończenie roku szkolnego i przywitanie wakacji. W tym dniu dzieci uczestniczące w zajęciach lekcji religii, a także w szkółkach niedzielnych, jak co roku otrzymały świadectwa, okolicznościowe dyplomy, nagrody i upominki. Na łamach Informatora chciałbym podziękować Paniom: Magdalenie Ner, Agacie Nicińskiej-Cichowłas i Annie Brudny za prowadzenie szkółek niedzielnych, a wszystkim Czytelnikom życzymy radosnych wakacji!

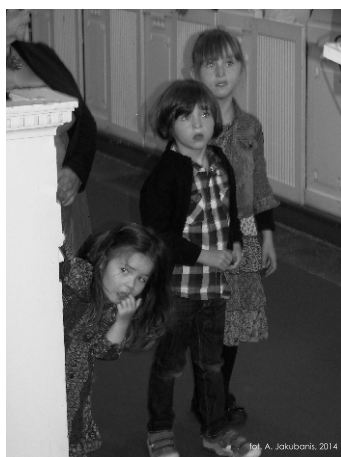
fol. A. Jakubani, 2014

fol. A. Jakubani, 2014

fol. A. Jakubani, 2014

fol. A. Jakubani, 2014

Wizyta parafian z Żor (25.06.2014)

25. czerwca kolejny raz w naszej Parafii gościliśmy dużą grupę ze Śląska. Tym razem była to 45-osobowa grupa parafian z Żor, którzy przyjechali z wizytą w ramach wycieczki po Lubelszczyźnie. W samym Lublinie postanowili zwiedzić Stare Miasto, a także zobaczyć nasz kościół i dowiedzieć się czegoś więcej o historii tutejszej Parafii. W tym miejscu, chciałbym podziękować Pani Jolancie Szafrąńskiej za oprowadzenie grupy po naszym mieście i prelekcję o ewangelicyzmie, którą dla naszych gości przeprowadziła w kościele. Spotkanie zakończyło się wspólnym grillem w ogrodzie parafialnym, połączonym z poczęstunkiem ciastem i kawą.

Konfirmacja 2014 r.

Artur Jakubanis

W niedzielę 15 czerwca 2014 r., w Święto Trójcy Świętej, w naszym Zborze odbyło się uroczyste nabożeństwo, podczas którego miała miejsce Konfirmacja grupy młodzieży. Uroczystość ta zwieńczyła okres rocznego przygotowania, prowadzonego na lekcjach religii oraz na innych zajęciach. Zwyczajowo w naszym Kościele do Konfirmacji przystępuje młodzież w wieku gimnazjalnym. Uroczystość polega na osobistym potwierdzeniu Chrztu Świętego oraz wyrażeniu woli świadomej przynależności do Kościoła. Podczas nabożeństwa, młodzież po raz pierwszy przystępuje do Sakramentu Ołtarza i zostaje włączona w grono wiernych Kościoła, którym przysługują pełne prawa.

W naszym Zborze, uroczystość Konfirmacji ma miejsce dość rzadko, gdyż nie mamy tak licznych grup młodzieży, by odbywała się ona corocznie. Tym większą doniosłość miała tegoroczna Konfirmacja, do której przystąpiła aż czteroosobowa grupa, przypuszczalnie największa od czasów powojennych, a na pewno największa w okresie ostatnich dwudziestu pięciu lat. Do grona tegorocznych konfirmantów należeli: Olga Jakubanis, Katarzyna Kasprzak, Stanisław Kasprzak i Daniel Lasota.

Ku wielkiej radości zgromadzonych, z tej okazji w Lublinie pojawili się byli proboszczowie naszej Parafii: ks. dr Dariusz Chwastek i ks. Roman Pracki. Nabożeństwo rozpoczęło się procesjonalnym wejściem, podczas którego

radni Rady Parafialnej oraz duchowni wprowadzili młodzież do kościoła. Powitanie wygłosił i ogłoszenia parafialne przedstawił ks. Grzegorz Brudny, po czym ks. dr Dariusz Chwastek poprowadził liturgię wstępną. Po niej miało miejsce kazanie, wygłoszone przez ks. Grzegorza Brudnego, dotyczące tekstu z 6. rozdziału Ewangelii wg Św. Jana, wiersze 66-69. Po kazaniu, młodzież wypowiedziała słowa podziękowania duchownym, rodzicom, rodzicom chrzestnym oraz Zborowi, za prowadzenie w dotychczasowej drodze, a następnie słowa potwierdzenia sakramentu Chrztu Świętego, po czym wraz z całym Zborem złożyła wyznanie wiary według składu Apostolskiego. Następnie, ks. Grzegorz Brudny i ks. dr Dariusz Chwastek odebrali od młodzieży przyrzeczenie wierności Kościołowi i błogostawiąc im, przyjęli każdego z konfirmantów do grona pełnoprawnych wiernych. Ks. Roman Pracki poprowadził spowiedź powszechną, a następnie wraz z ks. Grzegorzem Brudnym – liturgię komunijną. Jako pierwsi, do Komunii Św. podeszli konfirmanci, po nich – ich rodzice, rodzice chrzestni i inni krewni, a później pozostali uczestniczący w nabożeństwie.

Pod koniec nabożeństwa, głos zabrała Prezes Rady Parafialnej p. Jolanta Szafrąńska witając młodzież konfirmacyjną w gronie członków Zboru. Następnie w imieniu rodziców konfirmantów wystąpił piszący te słowa, dziękując wszystkim przybyłym i organizującym tę uroczystość. Przekazał również dar, który rodzice konfirmantów postanowili przekazać Zborowi jako wotum. Mianowicie, zdecydowali o zainicjowaniu i przeprowadzeniu renowacji zabytkowej chrzcielnicy, znajdującej się w kościele, pokrywając w znacznej części koszty renowacji. Chrzcielnica prawdopodobnie nie była dotąd odnawiana, służąc nieprzerwanie co najmniej sto kilkadziesiąt lat. Jej renowacja była prowadzona od kwietnia br. i udało się ją zakończyć niemal w ostatniej chwili. Okazało się bowiem, że pod warstwą białej farby, jednolicie pokrywającej całą chrzcielnicę, znajdowały się pierwotnie złocenia, które należało przywrócić, by nadać chrzcielnicy oryginalny wygląd. Spowodowało to nie tylko powstanie dodatkowych kosztów, ale i konieczność przeprowadzenia czasochłonnych prac złotniczych. Na koniec miało miejsce symboliczne przekazanie pokrywy odnowionej chrzcielnicy na ręce Proboszcza Parafii i Pani Prezes Rady Parafialnej, z życzeniami, by służyła ona jak najdłużej, ciesząc oczy i dusze. Po nabożeństwie, młodzież konfirmacyjna stanęła do wspólnego, pamiątkowego zdjęcia wraz z trzema obecnymi księżmi.

Nabożeństwo uświetnił występ chóru parafialnego pod dyrekcją p. Natalii Zanni-Lewandowskiej, która również wykonała na organach fragmenty Preludium i Fugi as-dur J. S. Bacha, nadając w ten sposób odświeżoną oprawę całej uroczystości.

Estetykę wnętrza kościoła zapewniła praca p. Jadwigi Kawiak i p. Zygmunta Mikulskiego, zaś nabożeństwo uwiecznił na zdjęciach p. Tomasz Pieńkowski.

Konfirmacja - 15.06.2014 (zdz. M. Ner, T. Pieńkowski)

fol. M. Ner, 2014

Fot. T. Pieńkowski

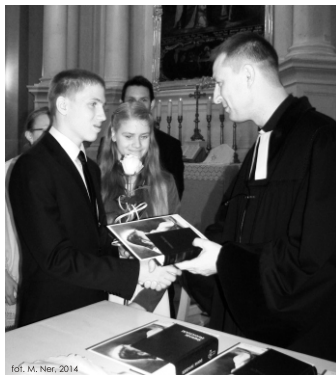
Fot. T. Pieńkowski

fol. M. Ner, 2014

Fot. M. Ner, 2014

fol. M. Ner, 2014

Plan nabożeństw na lipiec - wrzesień 2014 r. wraz z wykazem tekstów liturgicznych i kazalnych

nabożeństwa niedzielne zaczynają się o godz. 10.00

20 lipca – 5. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: 1. Księga Mojżeszowa 12,1-4a ; Ewangelia wg św Łukasza 5,1-11
tekst kazalny: 2. List do Tesaloniczan 3,1-5

27 lipca – 6. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego lub Spowiednio – Komunijne)
teksty liturgiczne: Księga Izajasza 43,1-7; Ewangelia św. Mateusza 28,16-20
tekst kazalny: 1. List św. Piotra 2,2-10

3 sierpnia – 7. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: Dzieje Apostolskie 2,41-42-47; Ewangelia św. Jana 6,1-15
tekst kazalny: 2. Księga Mojżeszowa 16,2.3.11-18

10 sierpnia – 8. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: Księga Izajasza 2,1-5; Ewangelia wg św. Mateusza 5,13-16
tekst kazalny: List do Rzymian 6,19-23

17 sierpnia – 9. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Spowiednio – Komunijne)
teksty liturgiczne: Księga Jeremiasza 1,4-10; Ewangelia wg św. Mateusza 25,14-30
tekst kazalny: 1. List św. Piotra 4,7-11

24 sierpnia – 10. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: 2. Księga Mojżeszowa 19,1-6 ; List do Rzymian 9,1-8.14-16 ; Ewangelia wg św. Łukasza 19,41-48 lub Ewangelia wg św. Marka 12,28-32
tekst kazalny: List do Rzymian 11,25-32 lub Księga Jeremiasza 7,1-11

31 sierpnia – 11. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: List do Efezjan 2,4-10 ; Ewangelia wg św. Łukasza 18,9-14
tekst kazalny: 2. Księga Samuela 12,1-10.13-15

7 września – 12. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Spowiednio- Komunijne)
teksty liturgiczne: Księga Izajasza 29,17-24 ; Ewangelia św. Marka 7,31-37
tekst kazalny: 1. List do Koryntian 3,9-15

14 września – 13. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: 1. Księga Mojżeszowa 4,1-16 ; Ewangelia wg św. Łukasza 10,25-37
tekst kazalny: Dzieje Apostolskie 6,1-7

21 września – 14. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: 1. Księga Mojżeszowa 28,10-19 ; Ewangelia wg św. Łukasza 17,11-19
tekst kazalny: 1. List do Tesaloniczan 5,14-24

28 września – 15. Niedziela po Trójcy Św. (Nabożeństwo Słowa Bożego)
teksty liturgiczne: 1. List św. Piotra 5,5-11 ; Ewangelia wg św. Mateusza 6,25-34
tekst kazalny: 1. Księga Mojżeszowa 2,4-15

Zachęcamy do wpisywania się na listę lektorów do czytań tekstów liturgicznych podczas nabożeństw. Lista jest zawsze wyłożona na ladzie po prawej stronie od wejścia do kościoła. W ten sposób czynnie uczestniczymy w nabożeństwie poprzez własny wkład w głoszenie Słowa Bożego.

Ogłoszenia

- Nabożeństwa stałe w kościele parafialnym przy ul. Ewangelickiej 1 odbywają się w każdą niedzielę o godz. 10.00. Zazwyczaj w każdą pierwszą niedzielę miesiąca są to nabożeństwa połączone ze Spowiedzią i Komunią Świętą.

- W każdy ostatni piątek miesiąca, o godz. 12.00 w kościele odbywa się *Modlitwa o Pojednanie* odmawiana tego dnia w centrach *Wspólnoty Krzyża z Gwoździ z Coventry* na całym świecie. Spotkanie modlitewne zwykle trwa kilkanaście minut. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy.

- W dniach: 20. lipca oraz 3. i 10. sierpnia, nabożeństwa zostaną odprawione przez studentów teologii. Nabożeństwo w dniu 3. sierpnia odprawi Marcin Pawlas, a pozostałe dwa – Konrad Szalbot.

- W okresie od 31. lipca do 13. sierpnia, ze względu na urlop ks. Grzegorza Brudnego, zastępstwo w sprawach duszpasterskich będzie pełnił ks. Wojciech Rudkowski z Radomia (tel. 48 362-73-35).

- Od września wszystkich chętnych zapraszamy do plebanii na próby chóru

parafialnego, które odbywają się w każdą środę o godz. 17.30 oraz na spotkania biblijne, mające miejsce we czwartki o godz. 16.15.

- Przypominamy, że w naszym Zborze prowadzona jest akcja pod nazwą "Fundusz Biblijny". Jej celem jest zachęcenie do aktywności misyjnej, poprzez przekazywanie niewielkich datków pieniężnych, które przeznaczone są na zakup Biblii dla osób, których na nią nie stać. Rada Parafialna prosi o wrzucanie na ten cel tylko złotówki miesięcznie, do specjalnej puszki, która jest wystawiana obok koszyka na kolektę na stoliku w przedsionku kościoła.

- Zapraszamy do nabywania czasopism i książek, znajdujących się w gablocie przy wyjściu z kościoła. Jeśli są Państwo zainteresowani inną pozycją, której aktualnie nie posiadamy, prosimy o kontakt po nabożeństwie lub w ciągu tygodnia.

Bracia i Siostry, Przyjaciele i Sympatycy naszego Zboru!

*Chcielibyśmy zaapelować do Was o pomoc w zebraniu środków finansowych przeznaczonych na **pilny remont kolumn, podtrzymujących chór w budynku naszego kościoła**. Obie kolumny są w złym stanie technicznym, gdyż powiększają się pęknięcia biegnące wzdłuż ich długości. Utrzymywanie się tego stanu rzeczy może nieść konieczność zamknięcia wstępu na chór. Im wcześniej przystąpimy do naprawy obu kolumn, tym lepiej i tym niższe będą koszty.*

W związku z tym, zwracamy się do Państwa z prośbą o pomoc w sfinansowaniu tego przedsięwzięcia. Nie znamy jeszcze całkowitych jego kosztów, możemy przypuszczać, że koszt remontu jednej kolumny może wynosić kilka tysięcy złotych. Na koszty składa się nie tylko robocizna i materiały, ale też konieczność uzyskania wszelkich możliwych pozwoleń od konserwatora zabytków i powierzenie robót osobom z odpowiednimi uprawnieniami. Liczymy na Państwa ofiarność, która pomogła w przeszłości w sfinansowaniu i przeprowadzeniu remontu organów.

Osoby zainteresowane wpłatami w postaci przelewu bankowego, prosimy o zaznaczenie w tytule przelewu: „darowizna na cele kultu religijnego – remont kolumn”, zaś osoby chcące dokonać wpłaty gotówkowej mogą ustnie zaznaczyć cel wpłaty. Podanie celu wpłaty pomoże nam w prawidłowym zaksięgowaniu środków, a dopisek dotyczący darowizny na cele kultu religijnego umożliwi Państwu odliczenie wpłacanych kwot w rozliczeniach podatku dochodowego od osób fizycznych.

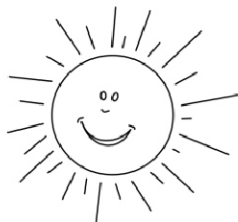
Rozwój przedsięwzięcia będziemy Państwu przedstawiać na łamach naszego Informatora.

Za wszelkie wpłaty serdecznie dziękujemy!

WAKACJE

KĄCIK dla

redaguje Anna Brudny

Drogie Dzieci,

nadszedł wyczekiwany czas wakacji, na pewno czeka na was wiele niezapomnianych chwil, przygód i dużo radości. Nie musicie chodzić do szkoły i możecie odkrywać piękno świata podróżując z rodzicami! Nie zapominajcie jednak o Panu Bogu, który cały czas czeka na wasze modlitwy, prośby, podziękowania. Może warto byłoby zaprosić Pana Boga do swojego serca i zabrać go z sobą w beztroski wakacyjny czas?

POMOC Z GÓRY

Bóg pomógł Eliaszowi, kiedy ten ukrywał się przed królem. Wykreśl wszystkie litery K, Z, F, T i G ze strumienia. Następnie pozostałe litery ułóż tak, aby utworzyły nazwę trzech produktów, w które Bóg zaopatrywał Eliasza.

Pierwsza Księga Królewska 17,1-6

1. _____
2. _____
3. _____

Informacje stałe

Parafia Ewangelicko-Augsburska
Św. Trójcy w Lublinie
20-078 Lublin, ul. I Armii Wojska Polskiego 10
tel. +48 (81) 44 210 50

Kancelaria czynna w czwartki i w piątki
w godz. 10.00 - 16.00

numer konta parafialnego:
Bank Millennium S.A.
dla wpłat złotych:
25 1160 2202 0000 0001 5785 1655
dla wpłat w walucie obcej:
06 1160 2202 0000 0001 5785 3937
SWIFT: BIGBPLPW
IBAN: PL 06 1160 2202 0000 0001 5785 3937

strona internetowa: www.lublin.luteranie.pl
kontakt e-mail: luteranie.lublin@gmail.com
 www.facebook.com/luteranie.lublin

Kościół parafialny
Lublin, ul. Ewangelicka 1
zwiedzanie wnętrza kościoła
możliwe po uprzednim
uzgodnieniu telefonicznym
lub mailowym.

Filiał w Kuzawce nad Bugiem (pow. włodawski)
nabożeństwa (Spowiednio-Komunijne) odbywają
się w domu prywatnym, raz w miesiącu, w
uzgodnionym terminie, o godz. 14.30

Proboszcz-administrator:
ks. Grzegorz Brudny
jest do dyspozycji parafian oraz innych
osób po każdym nabożeństwie oraz po
uprzednim uzgodnieniu telefonicznym
pod numerem telefonu: 609 092 552
lub pod numerem Parafii
kontakt: luteranie.lublin@gmail.com

Rada Parafialna
Prezes: Jolanta Szafrąska
kontakt: rada.parafialna.lublin@gmail.com

Muzyka kościelna
kantor Parafii: Adam Załęski
kontakt: adam.zaleski@interia.pl
tel. 608 593 355

Administrator strony internetowej
Grzegorz M. Wójcik
kontakt: gmwojcik@gmail.com

Spis treści

Redakcja

Od Redakcji.....	2
Słowo od Rady.....	3
Rozważania biblijne.....	4
Z historii Kościoła.....	6
Z kart historii.....	9
Z życia parafii.....	12
Konfirmacja 2014.....	21
Plan nabożeństw na 07.-09.2014.....	24
Ogłoszenia.....	25
Kącik dla dzieci.....	27

wydawca:

Parafia Ewangelicko- Augsburgska
Św. Trójcy w Lublinie

przygotowanie i opracowanie tekstów:

ks. Grzegorz Brudny, Artur Jakubanis
kontakt: akkon@post.pl

skład i projekt graficzny:

Magdalena Ner
kontakt: nermag_@orange.pl

korekta: Anna Jurys

druk: multi **press**
drukarnia studio

Informator sfinansowany ze środków
Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Lublinie